

[Aksel Larsen.]

boligopsparing skulle blive en kendsgerning, ja, nærmest talte, som om en lov herom allerede var vedtaget.

Hvad de offentlige investeringer i øvrigt angår, så bør, som vi så ofte har fremhævet det, skoler, universiteter og andre læreanstalter have prioritet, og dette gælder også bygningen af hospitaler og plejehjem. Det er trist, at netop den slags offentligt byggeri har været økonomiens prægelknabe siden 1962 og er blevet begrænset ved indgreb ovenfra, skønt det er her, begrænsning er mest urimelig og dårligst kan tåles.

Dernæst kommer de store trafikopgavers løsning, vel i forreste række de store broer eller faste forbindelser over Øresund og Store-Bælt, men også i høj grad bygningen af den københavnske tunnelbane. København er i færd med under borgmester Brauers initiativrige ledelse at forbedre de kollektive trafikmidler, men det er et landsanliggende, at trafikken i hovedstaden ikke brænder sammen, og startskuddet for tunnelbanebygningen bør gives meget snart.

Så er der statsfinanserne. Skal man tro det, der indtil nu er kommet frem fra regeringen og fra regeringsorganer, ser det slet ud, så slet, at statsministeren oven i købet bebuder at ville opfylde VK-kravet om flere og større forbrugsskatter. Det var mere på sin plads at tage fat på besparelser. Vi har simpelt hen ikke råd til årligt at ofre 1.800 mill. kr. eller mere på det aldeles uproduktive og i bedste fald unyttige formål, som hedder militæret, heller ikke selv om det ærede medlem hr. Baunsgaard mod sine løfter tidligere har stemt for disse store militærbevillinger.

Den højtærede statsminister gjorde i sin redegørelse ved folketingets åbning opmærksom på, at

„landbrugerhvervet kan opvise en mærkbar forbedring. Landbrugseksporten har været stigende, og de øgede varemængder har til dels kunnet sælges til højere priser. Det samlede salg til hjemmemarkedet er gået frem. Hertil kommer virkningerne af en god høst.“

Det var et citat af statsministerens tale. Denne fremstilling suppleres af det økonomiske sekretariat, som — jeg beder om tilfaldelse til et kort citat — siger:

„Den i regnskabsåret 1963-64 opnåede

forbedring af landbrugets indtægtsforhold vil derfor rimeligvis blive fortsat i indeværende regnskabsår, omend i svagere takt.“

Og det bekræftes, af landboforeningernes formand, det ærede medlem hr. Anders Andersen, som har oplyst, at for de godt 1.000 ejendomme på omkring 30 ha, der fører regnskab, er familiens arbejdsfortjeneste — der fremkommer efter, at der er tilregnet hele kapitalen en forrentning på 5 pct. — steget fra 14.750 kr. i 1962-63 til 22.870 kr. i 1963-64, hvilket det ærede medlem mærkeligt nok benyttede som begrundelse for, at så burde landbruget have yderligere 500 mill. kr. årligt i erstatning af staten. Det må forekomme rimeligt at gå den anden vej og at spare staten for penge ved at afvikle de statstilskud til landbrugere, der indførtes i 1961, og som andrager omkring ½ milliard kr. om året, hvortil kommer ca. ½ milliard kr., som de forhøjede hjemmemarkedspriser giver landbruget.

Må jeg i den forbindelse sige, at det må overraske noget, at den nye højtærede landbrugsminister til landboforeningernes medlemsblad har kunnet udtale, at den omtalte landbrugsstøtte blev vedtaget på et tidspunkt, hvor vi forventede en sammenslutning af EFTA med fællesmarkedet, hvilket — det sagde ministeren virkelig — ville have medført, at en række problemer for landbruget ville have løst sig selv. Bortset fra det væsentlige, at dansk indlemmelse i fællesmarkedet ganske åbenbart ville have skaffet landbruget problemer for alvor, så har denne af landbrugsministeren for nylig opfundne begrundelse for subventionerne aldrig været nævnt før.

Hvad skatterne angår, venter vi — det ærede medlem hr. Erik Eriksen måske undtaget — selvfølgelig, at regeringen snart fremsætter sit forslag om kildeskat. Hvis jeg troede, at dette ville blive bygget over den skitse, man førte valgkamp på, ville jeg naturligvis ofre den og det ærede medlem hr. Peter Nielsens populariserende lille pjece nogle bemærkninger, men det tror jeg altså ikke. Jeg har nemlig haft lejlighed til kort før valget at spørge den højtærede finansminister, om han kunne love, at kildeskatteforslaget ville blive fremsat i det kommende folketingsår og være bygget over skitsen. Jeg fik det lakoniske, men ty-